

Kochański Brudkowski Olechowski i Wspólnicy

For English see page 2

Planowana nowelizacja ustawy o terminach zapłaty

Rafał Rapala, r.rapala@kochanskioffices.com.pl

Ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych jest mocno krytykowana od momentu jej wejścia w życie (zasady ustawy zostały opisane w Biuletynie Prawniczym KBOiW Nr 01/2004). Ustawa budzi wątpliwości co do jej zgodności z polskim porządkiem prawnym, w tym z Konstytucją. Przez wielu przedsiębiorców oraz prawników jest traktowana jako:

- (i) ograniczenie zasady swobody zawierania umów;
- (ii) ograniczenie możliwości rozporządzania przez wierzyciela swoim prawem majątkowym (tj. prawem do odsetek);
- (iii) ograniczenie konstytucyjnej wolności prowadzenia działalności gospodarczej;
- (iv) ograniczenie możliwości zawierania umów sprzedaży na raty;
- (v) środek całkowicie nieproporcjonalny wobec planowanych skutków gospodarczych;
- (vi) regulacja powodująca odpowiedzialność korporacyjną menedżerów wierzyciela za niepobieranie odsetek;
- (vii) regulacja wypaczająca zasady prawa europejskiego.

(i) **Ograniczenie zasady swobody umów.** Zakazane jest wprowadzanie umownych klauzul ograniczających uprawnienia wierzyciela do domagania się odsetek ustawowych za płatność dokonaną po 30 dniach od dnia dostarczenia przez niego towarów lub usług. Takie klauzule są nieważne. W konsekwencji wprowadzenie obowiązku zapłaty odsetek przed terminem wymagalności świadczenia pieniężnego dłużnika prowadzi do zmiany określonej w umowie ceny produktów lub usług.

(ii) **Ograniczenie możliwości rozporządzania prawem.** Ustawa ogranicza fundamentalną zasadę prawa cywilnego, zgodnie z którą uprawniony z jakiegoś prawa majątkowego może przez czynność prawną rozporządzić swoim prawem (tj. zrzec się jego wykonywania lub zawiesić jego wykonywanie w czasie). Zrzeczenie się przez wierzyciela uprawnień do naliczania i dochodzenia odsetek, jak również zawieszenie wykonywania tego prawa na pewien okres jest nieważne.

(iii) **Ograniczenie konstytucyjnej zasady wolności prowadzenia działalności gospodarczej.** Ograniczenie swobody kontraktowego ustalania terminów płatności stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady wolności prowadzenia działalności gospodarczej. Wolność prowadzenia działalności gospodarczej wprawdzie może być ograniczona ustawą, ale tylko jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia porządku publicznego i o ile takie ograniczenia nie naruszają istoty tej wolności. Tymczasem rozwiązania ustawy w sposób wyraźny, dla partykularnych interesów pewnej grupy przedsiębiorców (tzw. małych przedsiębiorców), łamią zasady wolności prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

(iv) **Abolicja umów sprzedaży na raty.** W obecnej sytuacji prawnej kupujący jest obowiązany płacić odsetki w przypadku dokonania zapłaty po upływie 30 dni. Stąd umowy sprzedaży na raty, w których przeniesienie własności towaru następuje w zamian za ratalną zapłatę ceny, są pozbawione sensu ekonomicznego.

(v) **Nieproporcjonalność celów ustawy i jej skutków.** Zamierzony cel ustawy, tj. ochrona wierzycieli przed długimi terminami płatności, przyniósł odwrotny skutek. Silniejsze strony umowy stosując wysublimowane i skomplikowane prawne konstrukcje zmuszają swoich słabszych kontrahentów do obchodzenia ustawy. Spowodowało to powstanie większej zależności pomiędzy silnymi ekonomicznie dłużnikami (tj. odbiorcami) oraz słabszymi ekonomicznie wierzycielami (tj. dostawcami).

(vi) **Kontrowersje korporacyjne wynikające z ustawy.** Przepisy ustawy dające prawo wierzycielowi do naliczania i domagania się odsetek, w sytuacji gdy zarządzający interesami wierzyciela, ze względu na układy handlowe, nie naliczał odsetek, wprowadziły wątpliwości natury korporacyjnej. W takim wypadku, zarządzający interesami wierzyciela narażali się na zarzuty działania przeciwko spółce i mogli ponieść wobec spółki cywilnoprawną odpowiedzialność korporacyjną.

(vii) **Rozbieżność pomiędzy ustawą a dyrektywą europejską.** Dyrektywa przewiduje zasadę tzw. minimalnej harmonizacji, która formalnie pozwala państwom członkowskim na uregulowanie zasad płatności w transakcjach handlowych w sposób wskazany w ustawie, choć w żaden sposób nie zobowiązuje do wprowadzenia przepisów tak daleko chroniących interesy wierzyciela, jak tego dokonano w Polsce. Biorąc pod uwagę wszelkie konstytucyjne, prawne oraz praktyczne wątpliwości wskazane powyżej, przepisy dyrektywy nie mogą stanowić uzasadnienia dla wprowadzenia ustawy, w szczególności że przepisy dyrektywy, w odróżnieniu od ustawy, respektują zasady wolności prowadzenia działalności gospodarczej oraz wolności kontraktowej pomiędzy przedsiębiorcami.

Z tych wszystkich powodów większość polskich przedsiębiorców domaga się zmiany ustawy. Nasza Kancelaria w imieniu Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych przygotowała wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie niezgodności ustawy z polskim porządkiem prawnym. Było to przedmiotem szerokiej dyskusji podczas konferencji prasowej w dniu 21 kwietnia 2004r. Natychmiast po tym Ministerstwo Gospodarki wydało oświadczenie, w którym stwierdziło, że pod wpływem argumentacji przedsiębiorców ustawa zostanie odpowiednio znowelizowana.

Planned amendments to the act on payment terms

The act on payment terms in commercial transactions is strongly criticized since its implementation (*The* rules of this act were introduced in details in KBO&P Bulletin No. 01/2004). The act raises doubts about its compatibility with the Constitution and existing law. Many Polish businessmen and lawyers believe it: (i) limits the principle of contractual freedom; (ii) limits the creditor's rights to dispose of his property and rights (i.e. his right to charge and collect interest); (iii) limits economic freedom guaranteed by the Constitution; (iv) limits execution of installment sale contracts; (v) to be disproportionate to its intended aim; (vi) causes corporate liability for a creditor's management if they fail to collect interest; (vii) is in conflict with the European law.

(i) **A limitation to the principle of contractual freedom.** It is impossible to introduce clauses limiting creditor's rights to demand statutory interest for payment made after 30 days from the date of delivery of services or goods. Such clauses are invalid. The consequences of this are vast and changed business practices.

(ii) **A limitation of the creditor's rights to dispose of his property.** The act violates a fundamental principle of civil law that anyone entitled to any property or right may, by a legal act, dispose it (i.e. renounce or suspend its implementation). Renouncement by a creditor of rights to charge and demand interest, and also suspension of the implementation of that right for a certain period is impossible and void.

(iii) **A limitation to constitutional economic freedom.** The contractual freedom violation also violates a constitutional principle of economic freedom. The Constitution guarantees economic freedom. The law may restrict it, but only if it is necessary for an important public policy only and if these limitations do not interfere with the nature of this freedom. The act, clearly and for "the sake" of particular group of entrepreneurs (small businesses), breaks with economic freedom.

(iv) **An abolition of installment sale contracts.** As in current situation the purchaser has to pay interests after lapse of 30 days payment period, the installment sale contracts, i.e. ownership transfer against the price payable in specified installments, have no longer economic sense.

(v) **Disproportion between the intended aim of the act and its potential results.** The act gives opposite results to its aim, which was the protection of creditors from delays in payment. Stronger parties use complicated and sophisticated legal mechanisms to force their weaker contractors to avoid the law. This surely increased the dependence between weaker creditors (i.e. suppliers) and stronger debtors (i.e. recipients).

(vi) **Corporate controversies resulting from the act.** The act which gave the creditor the right to charge and demand statutory interest, in a situation when the creditor's manager for commercial reasons do not demand interest, create doubts of a corporate nature. A creditor's manager may risk civil and corporate liability for acts detrimental to the company.

(vii) **Conflicts with the European law.** The act is based on European directive. Under the directive if a payment period is not contractually fixed, then payment should take place within 30 days of receipt of goods or services. Otherwise the creditor may demand interest from the debtor. The directive provides also for so called a minimal harmonization, which means that the EU Member States may maintain or bring into force provisions that are more favorable to the creditor. Considering the constitutional, legal and practical objections that act raises, the need to implement the directive cannot be invoked as a possible justification to its provisions, particularly because the directive, unlike the act, respects the principles of freedom in the conduct of business and contractual freedom between entrepreneurs.

For these reasons most of Polish entrepreneurs demand amendment of this law. The Polish Private Employers Chamber with our Law Office involved prepared Constitutional Court petition in order for the Court to declare the act's inconsistency with Polish legal system. It was widely discussed at the press conference on 21 April 2004. Immediately after this Polish Economic Minister declared that under influence of the entrepreneurs argumentation the law will be changed.

Tajne ustawy – Czy prawo unijne obowiązuje w Polsce?

Dustin Du Cane, d.ducane@kochanskioffices.com.pl

Niniejszy biuletyn otrzymacie Państwo tuż po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej. Fizycznie jesteśmy w Unii Europejskiej. Ale czy prawnie?

Może to się wydawać dziwnym pytaniem, ale wiąże się z podstawową kwestią prawa konstytucyjnego.

Abstrahując od teatralnych gestów posłów LPR i Samoobrony (wniosek o zbadanie zgodności traktatu akcesyjnego z Konstytucją), istnieje poważny problem, które nie może być obojętne dla żadnego prawnika, przedsiębiorcy czy obywatela.

Część aktów prawnych wydawanych przez Wspólnotę to „rozporządzenia”. Są one skierowane bezpośrednio do obywateli, firm, instytucji, sądów i urzędników. Część aktów to „dyrektywy”, które nakazują państwa członkowskie przyjąć regulacje prawne zgodne z założeniami dyrektyw.

Rozporządzenia w teorii obowiązują wszystkich. W teorii wszyscy powinni je znać i je przestrzegać, na tej samej

zasadzie jak polskie ustawy i rozporządzenia drukowane w Dzienniku Ustaw. Tu się pojawia problem.

Aksjomatem porządku prawnego demokratycznego państwa prawa jest, że ustawa obowiązuje po jej opublikowaniu. Umożliwia to zapoznanie się z nią, co najmniej w teorii. Tajne ustawy i przepisy prawa są gwałtem na praworządności i instrumentami represji i tyranii – co podkreślają sądy konstytucyjne i znawcy prawa konstytucyjnego.

Rozporządzenia unijne zostały oficjalnie opublikowane (promulgowane) w językach krajów starej „piętnastki”. Nie zostały one oficjalnie opublikowane, nawet w internecie, w językach krajów przystępujących do Unii od 1 maja 2004 roku. Są one więc tajnymi ustawami... Zgodnie z zasadą państwa prawnego, nie mają one żadnej mocy...

Implikacje tego są szokujące dla prawników i przysporzą sporo problemów w przyszłości.

Agnieszka Jaskółka, a.jaskolka@kochanskioffices.com.pl

Wyroby medyczne

W dniu 20 kwietnia 2004 roku uchwalona została ustawa o wyrobach medycznych. Ustawa reguluje:

- wprowadzanie do obrotu i używanie wyrobów medycznych;
- ocenę kliniczną wyrobów medycznych;
- warunki używania wyrobów medycznych;
- nadzór nad wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i do używania wyrobów medycznych;
- nadzór nad wyrobami medycznymi wprowadzonymi do obrotu i do używania;
- zgłaszanie incydentów medycznych z wyrobami medycznymi oraz dalsze postępowanie po ich zgłoszeniu;

- sposób prowadzenia rejestru wyrobów medycznych i podmiotów odpowiedzialnych za ich wprowadzenie do obrotu i do używania;
- zasady i tryb autoryzowania, notyfikowania, nadzorowania, ograniczania i cofania autoryzacji jednostek notyfikowanych w zakresie wyrobów medycznych oraz organy właściwe w tych sprawach;
- klasyfikację i kwalifikację wyrobów medycznych;
- ocenę zgodności wyrobów medycznych;
- wymagania zasadnicze wyrobów medycznych.

Ustawę przekazano Prezydentowi do podpisu w dniu 21 kwietnia 2004 roku.

Secret laws – Is European law in force in Poland?

Dustin Du Cane, d.ducane@kochanskioffices.com.pl

You are reading this bulletin after Poland's accession to the European Union. We are physically in the European Union. But are we legally?

This may seem to be an odd question but it is connected with a basic tenet of constitutional law.

I am not referring to the theatrical gestures of the LPR and Samoobrona MPs (their request to check the conformity of the accession treaty with the constitution) but to a serious problem which no lawyer, company or citizen can ignore.

Some of the acts of law prepared by the Communities are „regulations”. They are directly addressed to citizens, companies, institutions, courts and bureaucrats. Some acts are “directives” which require member countries to prepare legal acts that comply with the directives.

Regulations in theory bind everybody. In theory everybody should know them and follow them, in the

same way that they should know the Polish laws and acts published in the Polish Journal of Laws. The problem I mentioned, appears at this point.

A basic characteristic of the legal system of democratic and law-abiding country is that acts of law come into force after their publication. This allows their content to be known, at least in theory. Secret laws and regulations are instruments of repression and tyranny – as constitutional courts and legal authorities often state.

EU regulations have been officially published (promulgated) in the languages of the “old fifteen” member states. They have not been officially published, even in the internet in the languages of the new member states. They are therefore secret laws... In a democratic legal system, they have no legal force.

The implications of the above are shocking for lawyers and will give rise to many problems in the future.

Agnieszka Jaskółka, a.jaskolka@kochanskioffices.com.pl

Medical products

On April 20, 2004 the Act on medical products was adopted. The act regulates the following issues:

- distribution and use of medical products;
- clinical evaluation of medical products;
- conditions of using medical products;
- supervision over manufacturing, introducing into the market and using medical products;
- supervision over medical products introduced into the market and their use;
- reporting incidents with medical products and further procedure;

- the manner of entering into registry medical products and entities responsible for their introduction into the market and the use;
- the rules and procedure of authorization, notification, supervision, limiting and cancellation of authorization of notified entities in the scope of medical products and authorities having jurisdiction over such matters;
- classification and qualification of medical products;
- assessment of medical products compliance;
- general requirements of medical products.

The act was directed to the President on April 21, 2004.

Aksesja w języku polskim – Polacy nie tylko Swój Język Znają

Wstąpienie Polski do Unii Europejskiej jest przyczyną licznych zmian w polskim prawie. Do chwili obecnej, fenomen zwany „implementacją” stał się oczywisty zarówno dla prawników jak i większości zwykłych obywateli. Obowiązki zmian naszego prawa wynikają albo wprost z unijnych aktów prawnych albo pośrednio z charakteru i całego dorobku unijnego porządku prawnego. Te ostatnie są najczęściej konsekwencją ogólnych zobowiązań podjętych przez nowych członków Unii (jak i jej dotychczasowych członków) w celu podjęcia kroków niezbędnych do realizacji celów określonych w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Ostatnie zmiany ustawy o języku polskim wywołane były czynnikami znajdującymi się pomiędzy tymi dwoma aspektami implementacji. Zmiany te dostosowują wymogi polskiego prawa do nowej rzeczywistości politycznej i ekonomicznej naszego kraju, wyrażonej przede wszystkim faktem włączenia Polski do Wspólnego Rynku. Wolny przepływ towarów, usług, ludzi i kapitału wymaga wsparcia ze strony regulacji prawnych Krajów Członkowskich. Wsparcie takie, musi między innymi przybrać formę rozluźnienia krajowych standardów dotyczących używania języków państwowych w transakcjach handlowych. Liberalizacja ustawy o języku polskim wychodzi naprzeciw właśnie takim potrzebom.

Zmiany ustawy ograniczają wymóg używania języka polskiego do transakcji handlowych obrotu konsumenckiego lub czynności związanych z prawem pracy, jeśli w chwili zawarcia umowy miejsce zamieszkania konsumenta lub osoby świadczącej pracę znajduje się na terytorium Polski lub jeśli umowa ma być wykonana lub wykonywana w Polsce. Poprzednio, wymóg używania języka polskiego miał zastosowanie do wszelkich transakcji dokonywanych na terytorium Polski, jeśli co najmniej jedna ze stron uznawana była za podmiot polski. Dotyczyło to również transakcji obrotu czysto profesjonalnego, co utrudniało działalność gospodarczą i z pewnością mogłoby ją hamować po akcesji. Zmiana ustawy ograniczyła ochronę przewidzianą jej przepisami (polegającą na zapewnieniu prawa do otrzymania umów w

języku polskim) jedynie do „słabszych” uczestników obrotu gospodarczego, tj. konsumentów i pracowników.

Obecnie nazwy towarów i usług, warunki ofert i gwarancji, rachunki i pokwitowania, ostrzeżenia oraz inne informacje dla konsumentów wymagane przepisami prawa, instrukcje i informacje o jakości towarów i usług, w tym reklamy będą sporządzane w języku polskim. W zasadzie dwie ostatnie pozycje nie wymagają opisu w języku polskim, jeśli są wyrażone w formie graficznej. Niemniej jednak, jeśli przy takiej formie graficznej występuje jakikolwiek opis słowny, powinien on być wyrażony w języku polskim.

Umowy konsumenckie i umowy o pracę winny być sporządzone albo w polskiej wersji językowej, albo zarówno w wersji polskojęzycznej jak i obcojęzycznej (obcojęzycznych). W tym ostatnim przypadku, wersja polskojęzyczna jest rozstrzygająca, chyba że strony postanowią inaczej. Konsument lub osoba świadcząca pracę pochodząca z Kraju Członkowskiego innego niż Polska lub osoba świadcząca pracę, której pracodawca pochodzi z Kraju Członkowskiego innego niż Polska może zrzec się prawa do spisania umowy w języku Polskim, i zażądać, by została sporządzona jedynie w języku obcym.

Jeśli umowa została sporządzona jedynie w języku obcym, strona może w przypadku powstania sporu sądowego powołać się na dowód z przesłuchania świadka lub strony jedynie za zgodą drugiej strony, lub jeśli tak zdecyduje sąd. Niemniej jednak, umowa sporządzona w języku obcym może posłużyć do uprawdopodobnienia faktu zawarcia umowy, co wcześniej nie było dopuszczalne.

Podobne znaczenie będzie miała sporządzona w języku obcym umowa o świadczenie usług drogą elektroniczną zawarta z przedsiębiorcą-cudzoziemcem. Oprócz sankcji prawa prywatnego, za złamanie obowiązku dostarczenia żądanych informacji lub sporządzenia umowy w języku polskim grozi kara grzywny.

Accession in Polish Language – Poles not only speak their Own Language

Poland's accession to EU brings about numerous amendments to the Polish law. By now, the phenomenon called 'implementation' has become obvious for lawyers and most of ordinary citizens. The changes either are imposed explicitly by means of legal acts issued by Community institutions or implicitly. The latter are most frequently a consequence of general obligations taken by acceding countries (and by the same token by current Member States) to take all steps necessary for the achievement of the Treaty establishing European Community.

One may fairly assume that recent amendments of the Polish Language Law are in-between these two factors. The changes adjust the requirements of Polish law to a new economic reality, i.e. to the fact that Poland becomes a part of Common Market. The idea of free flow of goods, services, people and capital requires a support form Member States legal orders. This must, among others, take the form of loosening domestic standards on the use of national languages in commercial transactions. The liberalization of the Polish Language Law comes forward to exactly these needs.

In general, the amendments restrict the requirement of use of Polish language to commercial transactions with the consumers and legal acts related to labor law if the consumer or the employee has its habitual residence in Poland at the moment of concluding the contract or if the contract is to be executed in Poland. Previously it was requisite of all legal transactions executed in the territory of Poland when at least one of the parties was considered a Polish entity. This included transactions of purely commercial and professional nature, what frequently has burdened economic activities and certainly could further inhibit them after accession. Thus, the amendment limited

the protection to 'weaker' participants of economic transactions, i.e. consumers and employees.

Currently the names of the goods and services, terms of offers and warranties, invoices and other receipts, warnings and information for consumers required by provisions of law, the instructions and information on the quality of goods and services, including advertisements shall be in Polish. Generally, the two last items do not require the description in Polish language if they are expressed graphically. However if the graphic form is accompanied by any verbal description, it shall be in Polish.

Contracts with consumers and employment contracts shall be made either in Polish or in Polish and a foreign version(s). In the latter case, the Polish version prevails over foreign text unless the parties explicitly decide otherwise. A consumer or employee from Member State other than Poland or the employee whose employer is from Member State other than Poland may waive the right to have the contract in Polish and request it to be in foreign language.

If a contract is made only in foreign language, then in the event of court dispute a party may invoke an evidence from witness' or parties' hearing only with the other party consent or if the court so decides. However, the foreign language contract may be used as an indication that the contract has been concluded, which was not possible previously. An e-commerce contract concluded in foreign language with professional provider from Poland will have similar meaning.

Apart from private law sanctions, the party in breach of the above-described duty to provide required information or prepare contract in Polish may be fined.

CO NOWEGO W PRAWIE?

Wybrane akty prawne oraz zmiany prawa, które obowiązują od dnia:

2 kwietnia 2004 roku:

- Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2004 r. w sprawie wzorów ogłoszeń przekazywanych Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych oraz Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich,

3 kwietnia 2004 roku:

- Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu od odwołania oraz szczegółowych zasad rozliczania kosztów w postępowaniu odwoławczym.

6 kwietnia 2004 roku:

- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 marca 2004 r. w sprawie archiwizowania akt spraw sądowych,
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 1 kwietnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie deklaracji skróconych i zgłoszeń celnych.

10 kwietnia 2004 roku:

- Ustawa z dnia 19 lutego 2004 r. o zmianie ustawy o towarach paczkowanych,

13 kwietnia 2004 roku:

- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 kwietnia 2004 r. w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją podatników w zakresie podatku od towarów i usług.

16 kwietnia 2004 roku:

- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej niektórych półproduktów i produktów przemysłu cukrowniczego.

20 kwietnia 2004 roku:

- Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

22 kwietnia 2004 roku:

- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie spisu wyborców w wyborach do Parlamentu Europejskiego.

23 kwietnia 2004 roku:

- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 kwietnia 2004 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów podatników podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych,
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 5 kwietnia 2004 r. w sprawie programów specjalnych,

26 kwietnia 2004 roku:

- Ustawa z dnia 20 lutego 2004 r. o zmianie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz ustawy o opłacie skarbowej.

Powyższe informacje nie stanowią wyczerpującego wyliczenia aktów prawnych wchodzących w życie w kwietniu 2004 roku. W celu uzyskania szczegółowych informacji prosimy o kontakt z Kancelarią.

KBO&P BULLETIN

Polish-English Legal Magazine

No. 4, April 2004

Kochański Brudkowski Olechowski i Wspólnicy

Wersja polska na stronie 7

LEGAL ALERT

Selected legal acts and changes in Polish law coming in force as of:

April 2, 2004:

- ✦ The ordinance of the Prime Minister of March 15, 2004 on templates of advertisements directed to the President of the Government Procurement Bureau and to European Communities official journals,

April 3, 2004:

- ✦ The Ordinance of the Prime Minister of March 18, 2004 on amount of and detailed system of collection of court fee for filing appeals and detailed system of calculation of costs in appeals procedure.

April 6, 2004:

- ✦ The Ordinance of the Minister of Justice of March 5, 2004 on keeping court archives,
- ✦ The Ordinance of the Minister of Treasury of April 1, 2004 amending the ordinance on shortened declarations and customs declarations.

April 10, 2004:

- ✦ The Act of February 19, 2004 amending the act on packed goods.

April 13, 2004:

- ✦ The Ordinance of the Minister of Treasury of April 5, 2004 on templates of documents related to registration of taxpayers in the scope of tax on goods and services.

April 16, 2004:

- ✦ The Ordinance of the Minister of Agriculture and Countryside Development of December 23, 2003 on detailed requirements on commercial quality of some semi-finished products and products of the sugar-factory industry.

April 20, 2004:

- ✦ Act of March 11, 2004 of tax on goods and services.

April 22, 2004:

- ✦ The Ordinance of the Minister of Internal Affairs and Administration of April 6, 2004 on the register of voters in the election to the European Parliament.

April 23, 2004:

- ✦ The Ordinance of the Minister of Treasury of April 5, 2004 on renouncing to collect tax from some incomes of payers of tax on personal income tax and corporate income tax,
- ✦ The Ordinance of the Minister of Economics, Labour and Social Policy of April 5, 2004 on special programs,

April 26, 2004:

- ✦ The Act of February 20, 2004 amending the act on acquiring of real estate by foreigners and act on fiscal charges.

The aforementioned information is not a complete listing of legal acts coming into force in April 2004. In order to receive precise information please contact our Law Office